

Temat: Scenariusz zajęć z muzykoterapii: "Bawimy się zgodnie razem"

Cele zajęć:

wdrażanie do zgodnego współdziałania w grupie,
rozwijanie wrażliwości słuchowej i umiejętności odbierania muzyki
odreagowanie napięć psychofizycznych,

Przebieg zajęć:

ODREAGOWANIE:

Powitanie - dzieci stoją w kręgu, przedstawiają się poprzez wyklaskiwanie i sylabizowanie swojego imienia.

Zabawa - Echo (na siedząco): prowadzący klaszcze 2 razy, grupa powtarza. Nauczyciel klaszcze 2 razy, grupa odpowiada 4 razy. Prowadzący lewą ręką uderza w lewe udo, prawą w prawe udo, grupa powtarza za nim, potem N. robi to samo, a uczniowie odpowiadają 4 uderzeniami. Następnie pracują stopy, uderzając piętami o podłogę.

Zabawa z ćwiczeniami oddechowymi: -" Wyciąganie lenia",
Nauczyciel opowiada historyjkę o Kubusiu Puchatku, który mieszka w zaklętym lesie z innymi zwierzątkami...Kubuś jest bardzo leniwym misiem, musi sobie z tym poradzić i postanawia pozbyć się lenia. Prosimy dzieci, aby prawą ręką sięgnęły za kołnierz i wyciągnęły tego lenia, wymawiając przy tym -uff -.

Kubuś nazywa się Puchatek, gdyż chcąc strącić pszczołę z nosa robił - "puf". Prosimy dzieci, aby stanęły na palcach, policzyły do trzech i naśladowały misia robiąc puf.

Ćwiczeniom misia przygląda się sowa, która mówi: Twoje ćwiczenie jest ładne, ale może poćwiczysz ze mną. Prezentuje na wdechu: Siedzi kura nad Dunajem, nad dwudziestym pierwszym jajem: pierwsze jajo, drugie jajo, trzecie jajo,....., dwudzieste pierwsze jajo. Dzieci wykonują ćwiczenie. Przychodzi Tygrysek i proponuje Puchatkowi zamiast gimnastyki, sowy najnowszą technikę. Nabiera powietrze, zatyka nos palcami, liczy do 10 na palcach, na końcu wypuszcza powietrze, mówiąc- "pa". Dzieci powtarzają ćwiczenie.

ZRYTMIZOWANIE (muzyka w tempie marszowym):

Dzieci maszerują rytmicznie naśladowując: ruchy, kroki,, gesty bohaterów z książki " Kubuś Puchatek," (ciężki chód misia, małe kroczyki Prosiaczka, delikatne na palcach kroki i ruchy motyla ,długie kroki Tygrysa itp).

Rytmiczne wypowiedzianie z podziałem na sylaby i wyklaskiwanie imion bohaterów Stumilowego Lasu (dzieci są w pozycji siedzącej).

UWRAŻLIWIENIE:

Przy weselszej muzyce powtarzanie słów za prowadzącym: Policzymy, co się ma,
Mam dwie dłonie, łokcie dwa.

Dwa kolana, nogi dwie, Wszystko pięknie zgadza się.

Dwoje uszu, oczka dwa, No i buzię też się ma.

A ponieważ buzia je:

Chciałbym buzie też mieć dwie.

Powtórzenie wyliczanki Puchatka i naśladowanie ruchem.

Naśladowanie ustami dźwięków natury: szumu wiatru, drzew, żaby, kukułki, bociana, dzięcioła,
(płyta z nagranymi odgłosami przyrody).

RELAKS:

Dzieci leżą, oddychają swobodnie, zamykają oczy, słuchają opowiadania o pszczole Słoduszce
(cicha muzyka relaksacyjna w tle).

Posłuchajcie bajki o pszczole Słoduszce. Postarajcie się przeżyć to, co ona.

- Było lato. Słońce mocno grzało. Pachniały kwiaty lipy, koniczyzny i wiele innych. Słoduszka od rana zbierała z kwiatów słodki nektar. Musiała bardzo szybko poruszać skrzydełkami, żeby przefrunąć z jednego kwiatka na drugi. Poczula zmęczenie. Ile to jeszcze kwiatów muszę odwiedzić? Zaczęła liczyć: jeden, dwa, trzy, cztery, pięć, sześć, siedem, osiem, dziewięć, dziesięć, jedenaście, dwanaście (przy liczeniu należy zwalniać tempo).

Słoduszce zaczął się plątać język....Położyła się wygodnie na dużym liściu, rozluźniła zmęczone nóżki i łapki, zamknęła oczy. Jej brzuszek zaczął spokojnie oddychać. Jak mi dobrze, słyszę tylko piękną, cichą muzykę - pomyślała Słoduszka. Moja prawa łapka staje się coraz cięższa, nie chce mi się jej podnieść, Moja lewa łapka staje się leniwa, nie chce mi się jej podnieść. Tylko mój brzuch równiutko, spokojnie oddycha. Prawa noga z przyczepionym woreczkiem miodu staje się ciężka, coraz cięższa, cięższa i cięższa. Lewa noga też z woreczkiem miodu staje się ciężka, coraz cięższa. Nie chce mi się jej podnieść. Głowa wygodnie leży. Jestem spokojna, słyszę, piękną muzykę. Czuję jak słońce ogrzewa moje nogi i łapki. Jest mi coraz cieplej. Ciepło z łapek i nóg przepływa do brzuszka. Cale ciało jest przyjemnie ogrzane letnim słońcem. Jestem spokojna, czuję się bezpiecznie. Ogarnia mnie senność. Zasypiam, zasypiam, zasypiam,.....”

AKTYWIZACJA

W pozycji leżącej dzieci przeciągają się, naśladowują śpiącego misia (ziewanie), wachającego miód (wciąganie powietrza przez nos), dmuchającego na piórko(wypuszczanie powietrza przez usta).

Dzieci siedzą swobodnie, zamykają oczy i słuchają uważnie. Nauczyciel uderza w różne instrumenty oraz różne przedmioty, np. w pustą szklankę, w biurko, w pustą puszkę. Dzieci podają nazwy instrumentów i mówią, jakie dźwięki słyszały

Odtwarzają niektóre rytmy za pomocą instrumentów perkusyjnych.

Dodaj swój dźwięk - teraz dzieci wygrywają dowolny dźwięk na instrumencie lub wydają go z siebie, kolejna osoba siedząca obok ma za zadanie go powtórzyć i dodać do niego inny.

Dzieci stojąc prezentują po kolei swoje umiejętności teatralne, naśladowując bohaterów Stumilowego Lasu (skaczą, klaszczą, tupią, śpiewają itp.), pozostali odgadują imię przedstawianej osoby.

Maszerowanie w rytm muzyki, zeganie się machając do siebie ręką.

Zakończenie zajęć: